

ГУГА./вглжбена/

И майката ти е била такава!

ВЕЛА./измжчена/

Ехъ да знаеш! кога ореду празникъ
Вацитѣ имъ подаръци носятъ
На дѣца си - какво бѣ на мене!
И какво ще бжде на дѣтето
На този що менъ за тебъ напуца.....
Би махнала ти ржка на него

ГУГА./разтресена отъ чутото е просълзена. Ала веднага я оподавя могжще чувство по близка неорета и тръова глава/.

О, не! не! - Не! и хиляди нкти
Немога да съгласие що искаш!
Немога азъ себе да погребя;
Немога азъ радостъ да прежая,
Която ми Дамянъ волно лава....
Немога се отъ него отрече!
Нека и тоѣ каже тукъ предъ всички
Коя отъ насъ тоѣ единъ избира.

/ Дамянъ издига смѣло глава и тръгва къмъ Гуга/

МАГ. /съ разярени очи махва ржка/

Стоѣ на мѣсто, Дамяне, че може
Гръмъ да падне отъ небето ясно
А ти, Гуго, помисли си малко

ГУГА / безъ да се владѣе/ Азъ немога, на сърдце немога

Изневѣри въвъ свѣта за нищо

МАГ. / клатеѣки глава/ Още едно страшно изпийание
Те опитамъ: духътъ на майката ти
Те извикамъ. И тогасъ ще видя

ГУГА.

Ахъ небиваѣ толкова жестока.

МАГ.

Ти незнаешъ, че подъ тебъ отъ мжка
Тя залиня, година неключи.
Отъ твоя срамъ, че ти змѣна отана....
Отиде си на уста съ проклетие.

ГУГА./ изпищява/

Моѣта майка! моѣта мила майка!

/ Магьосницата прави магьосанъ кръгъ. Чува се фучение
и се явява духътъ на майката. Мълчанне. Всички из-
тръпнали/.

ДУХЪТЪ.

Явявамъ се! Кому съмъ потрѣбна?

МАГ.

Извикахъ те, че безъ тебъ неможе
Дщеря ти на умъ да научимъ.

ГУГА. /посъзела се - опуца се да кригърне майка си/

ДУХЪТЪ.

По настрана! Едно декооване -
Ще ме тласнешъ още по-дълбоко
Въвъ пѣклото, дѣ за тебъ отидохъ,
Че по змея тогасъ се зазяпа.

ГУГА.

Разкаѣвамъ се! Стократно се кая!
Искамъ съ тебе въ пѣклото да бжда.